

Burkina Faso – kapłan powierza matkę i jej dziecko opiece Bożej

Drodzy Przyjaciele!

Świat z troską patrzy na Bliski Wschód, Europę Wschodnią oraz te mocarstwa, które, stojąc w cieniu, kierują biegiem obecnych wydarzeń. Chciałbym polecić Waszej uwadze również wielkie dramaty w innych regionach globu, z którymi codziennie stykamy się jako Pomoc Kościołowi w Potrzebie, prosząc Was o modlitwę i pomoc. W szczególny sposób odnosi się to do kontynentu afrykańskiego.

Wobec wielorakiego, często niewypowiedzianego cierpienia nasuwają się pytania: „Skąd to wszystko się bierze?”, „Dlaczego, Boże, dopuszczasz na ludzi tak ciężkie doświadczenia – tortury, morderstwa, zabójstwa?” Prosta odpowiedź urągałaby egzystencjalnej głębi tych pytań i samym cierpiącym. Człowiek nie jest w stanie przeniknąć misterium inequity – tajemnicy nieprawości – o której Święty Paweł pisze w Drugim Liście do Tesaloniczan. Nie zdołamy jej do końca odstąpić i przy wszystkich próbach zrozumienia zawsze pozostanie ona tajemnicą.

Pytanie „dlaczego” nie jest wystarczające, gdyż nie otwiera nas na nadprzyrodzoną

mądrość Boga. Powinniśmy raczej pytać: „Boże, jaki jest w tym wszystkim sens? Czy możemy mieć nadzieję na zwycięstwo nad złem, które wydaje się tak potężne? W jaki sposób cierpienie może nabrać sensu?”

Pytanie te w radykalny sposób wskazują nam, chrześcijanom, na krzyż Chrystusa, Tego, który we wszystkim jest dla nas dro-

„Módlmy się, aby nikt nie był pozbawiony nadziei i pociechy płynącej z krzyża”

gą i prawdą, i życiem. Na krzyżu dokonuje się zwycięstwo nad grzechem, śmiercią i diabłem, kładące kres ich władzy! Stając przy Ukrzyżowanym, przekonujemy się, że miłość Syna Bożego koniec końców pochłania rany, ból, najpotworniejsze kaźnie i całe uderzające w Jezusa zło, a wreszcie i samą śmierć. On trwa w miłości. W swojej dramatycznej sytuacji okazuje troskę Janowi i Maryi oraz ukrzyżowanemu obok łotrowi, modli się też za tych, którzy zadają Mu cierpienie: „Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią” (Łk 23,34). W poczuciu

opuszczenia przez Boga wypowiada słowa: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego” (Łk 23, 46). W tej trudnej wierze i ufności umiera w dłoniach Ojca, całkowicie się Mu oddając. Odpowiedzią jest zwycięstwo paschalne.

Wniknąwszy głęboko w tajemnicę krzyża i zmartwychwstania, Święty Paweł wykrzykuje: „Teraz raduję się w cierpieniach za was i ze swej strony dopełniam niedostatki uderek Chrystusa w moim ciele dla dobra Jego Ciąta, którym jest Kościół” (Kol 1,24). Te słowa nie odpowiadają na pytanie „dlaczego”, ale ukazują nam Bożą

mądrość jako punkt odniesienia dla naszej nadziei i poczucia sensu, którego w tych czasach tak bardzo potrzebujemy. Módlmy się za wszystkich cierpiących o dar Ducha Świętego i pomagajmy im, aby nikt nie był pozbawiony nadziei i pociechy płynącej z krzyża.

o. Anton Lässer CP
asystent kościelny

Siła wiary – Msza Święta w intencji uchodźców w Burkina Faso

Ich jedyną bronią jest modlitwa

„Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce na rzeź przeznaczone. Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował” (Rz 8,35–37). Słowa Apostoła Narodów chrześcijaństwo w Burkina Faso podpisują własną krwią.

Burkina Faso zajmuje bardzo wysokie miejsce na liście państw, które cierpią wskutek terroru dżihadystów. Prawie połowa tego zachodnioafrykańskiego kraju znajduje się w rękach ekstremistów, dwa miliony mieszkańców musiały uciekać z domu. Drogi zaminowano, mosty powysadzano w powietrze. Całe regiony są odcięte od świata zewnętrznego. Zamknięto wiele szkół i parafii. Terrorysty przemocą usiłują zmusić chrześcijan do przejścia na islam. Wielu księży i katechetów już zabili lub uprowadzili.

Terror poważnie dotknął diecezję Dori w północno-wschodniej części kraju. Można do niej dotrzeć wyłącznie helikopterem. Pomimo wszelkich niebezpieczeństw liczba powołań kapłańskich rośnie. Obecnie proces formacji przechodzi 21 młodych mężczyzn; ekonom diecezji ks. Ignace

Sawadogo i w tym roku prosi nas o pomoc: **„Do formowania przyszłych księży podchodzimy bardzo poważnie. W tych trudnych czasach nie możemy po prostu pogodzić się z losem i popaść w rezygnację. Dzięki nieocenionemu wsparciu naszych braci w wierze patrzymy w przyszłość z ogromną nadzieją”.**

Obiecaliśmy mu 68 138 zł. Czy przyszli księży znów mogą liczyć na Waszą pomoc?

Jednocześnie pragniemy też wesprzeć pracę duszpasterską w Dori. W szczególny sposób chcielibyśmy wzmocnić duszpasterstwo młodzieży, ale także formację zaangażowanych świeckich. Celem jest zintensyfikowanie życia religijnego w działających wciąż parafiach, w których znalazło schronienie wielu uchodźców

Młoda uciekinierka i jej malutkie dziecko

wewnętrznych, oraz zachęcenie wiernych do duchowej odnowy.

Kwotą 84 630 zł pragniemy podtrzymać płomień wiary.

Pewien kapłan z Burkina Faso relacjonuje, jak chrześcijanie odpowiadają na przemoc: **„Wierzmy, że zło nie będzie miało ostatniego słowa. Nadal pełni nadziei walczymy z terroryzmem jedynym «kałaznikiem», jaki posiadamy, niewidzialną, ale bardzo skuteczną bronią – bronią modlitwy, sakramentów, Mszy Świętej i Różańca. Śmierć z miłości do Boga i bliźnich podcina korzenie zła”.**

Prosimy Was, abyście wspierali tych dzielnych chrześcijan modlitwą i ofiarą!

Nowi katecheci w diecezji Karonga oddają się służbie Ewangelii

Pomóżcie nam zbawiać dusze!

„Celem naszej diecezji jest zbawianie dusz, jednak nie mogą być one zbawione, jeśli nie znają Jezusa. Jezusa poznają zaś tylko wtedy, gdy znajdą nauczyciela” – pisze w liście do nas ks. Edward Kamanga z Malawi. Jest on dyrektorem nowego ośrodka formacji katechetów w mieście Karonga i prosi nas o pomoc.

Diecezja Karonga w północnej części Malawi zajmuje powierzchnię 12 000 kilometrów kwadratowych. Do wielu miejscowości bardzo trudno jest dotrzeć ze względu na opłakany stan dróg i duże odległości. Tym rozległym obszarem opiekuje się zaledwie dwudziestu czterech księży. Każda parafia obejmuje kilkanaście wiosek. W niektórych wierni własnymi rękami wzniesli skromne kaplice. W tych trudno dostępnych okolicach wielu ludzi nie słyszało jeszcze o Jezusie Chrystusie.

Księżą pracują niestrudzenie. Jeden z nich, chcąc, aby Dobra Nowina dotarła w każdy zakątek, śpi nawet w namiocie. Pomimo starań nie sposób jednak zapewnić wszystkim miejscowościom intensywnej opieki duszpasterskiej. Jak pisze ks. Kamanga, ma to określone konsekwencje: **„Wiara tych ludzi ma charakter powierzchowny. Wielu z nich zarazem praktykuje zabobony, co jest sprzeczne z chrześcijaństwem. Wierni w niedostępnych rejonach są pozostawieni**

Przyszli katecheci muszą pilnie studiować

sam na sam ze swoim głodem duchowym. Na tym podłożu bujnie rozkwitają tradycyjne kultury. To źle, że Kościołowi nie udało się jeszcze zanieść Ewangelii na krańce ziemi, tak jak polecił Pan Jezus”.

Pomóc w tym ma Góra Synaj, ośrodek formacji katechetów założony w 2022 roku przez bardzo zaangażowanego biskupa Martina Anwela Mtumbukę. Katecheci są w wielu częściach Afryki niezastąpieni. Przygotowują do chrztu dzieci, młodzież oraz dorosłych i regularnie gromadzą się z wiernymi na modlitwie. Wspierają radą rodziny, a praktykując chrześcijańskie wartości w życiu rodzinnym, dają przykład społecznościom swoich wiosek. Aby móc owocnie pełnić swoją postugę, potrzebują jednak gruntownego przygotowania.

Kurs formacyjny w ośrodku Góra Synaj trwa siedem miesięcy. Następnie przyszli

Praca w ogrodzie centrum formacyjnego

katecheci zbierają praktyczne doświadczenia w parafiach. W tym czasie udają się również na obszary, których mieszkańcy jeszcze nigdy nie zetknęli się z Ewangelią.

Prowadzenie ośrodka stanowi dla ubogiej diecezji duże wyzwanie, tym bardziej, że ceny drastycznie wzrosły również na kontynencie afrykańskim.

W związku z tym pragniemy z Waszą pomocą łączną kwotą 128 898 zł wesprzeć niezbędny remont budynku ośrodka oraz formację przygotowujących się obecnie do postugi siedemnastu katechetów. Mieszkańcy diecezji Karonga potrzebują przecież „nauczycieli”, którzy zanoszą im Dobra Nowinę. Oni na nią czekają!

Dziękują Wam księża z Syrii

Osiemnastu kapłanów z Hims dziękuje Wam za stypendia mszalne, które im ofiarowaliśmy. W imieniu swoich współbraci napisał do nas ks. Edward Karam:

„Skutki wojny, ciężka sytuacja gospodarcza i nałożone na nasz kraj sankcje sprawiają, że przeżywamy wiele trudności. Tym, co nas najbardziej pociesza i jednoczy, jest Msza Święta, która w Eucharystii obdarza nas pokarmem duchowym. Msza jest dla nas bardzo ważna i jednoczy nasze serca. Napętnia nas poczuciem bezpieczeństwa i pociechą. Ma to olbrzymie znaczenie dla wychowywania rodzin, dzieci i młodzieży w duchu chrześcijańskim. Liturgia jest dla nas źródłem siły do trwania w wierze. Dlatego dziękuję wszystkim, którzy pomagają nam, kapłanom”.

Regina Lynch
prezydent
zarządzający

Dradzy Przyjaciele,

Fundamentalną cechą PKWP jest duszpasterski charakter naszej organizacji. Większość finansowanych przez nas projektów służy wspieraniu duszpasterskiej pracy Kościoła, aby zwłaszcza tam, gdzie wierni cierpią z powodu prześladowań i dyskryminacji, troszczono się o ich dusze.

Pamiętam świadectwo, które usłyszałam od pewnego misjonarza. Wspominał on, jak będąc nowo przybyłym na misję kapłanem, zrozumiał dzięki wiernym, jak ważna jest postęga duszpasterska. Opowiadał, że po przyjeździe do kraju dotkniętego klęską głodu dowiedział się o kolonii trędowatych, którzy byli pozbawieni wszelkiej pomocy. Natychmiast zawiązał chorem żywność, a ci, choć podziękowali mu za dary, nie odczuwali – jak uznał – przesadnej wdzięczności. Wydawało mu się, że wciąż na coś czekają. Wreszcie przywódca kolonii zapytał: „Ojczy, czy nie przywieźlesz nam Jezusa?” W ich dramatycznej sytuacji pokarm duchowy, który mógł przywieźć kapłan, był dla nich jeszcze ważniejszy niż cielesny. Była to ważna chwila w historii powołania tego młodego księdza, która uświadomiła mu, że nie jest pracownikiem opieki społecznej, lecz człowiekiem wezwanym do tego, by troszczyć się o dusze.

Regina Lynch

Potrzeby, miłość i wdzięczność – Państwa listy

Postęga godna wsparcia

Dziękuję Wam za wierną postęgę, którą pełnicie wobec naszych cierpiących braci i siostr. Każde Wasze działanie na rzecz potrzebującego Kościoła jest ważne, ale najbardziej jestem Wam wdzięczny za pomoc niesioną tym, którzy doświadczają skutków wojen i prześladowań religijnych w postaci wypędzenia, uwięzienia i rozłąki z bliskimi. Wasze apele o solidarność z naszymi księżmi i zakonnikami oraz niesienie im pomocy finansowej są godne wszelkiego wsparcia. Załączam ofiarę, zapewniając o codziennej modlitwie. Niestety w przyszłości nie będę w stanie ofiarować już takich sum, ponieważ utrzymuję się ze skromnej emerytury.

Ofiarodawca z Kanady

Dzięki PKWP jestem misjonarką

Niedawno obchodziłam urodziny i chciałabym podzielić się otrzymanymi prezentami, składając ofiarę. Dziękuję Wam, że dzięki swojej wspianej pracy dajecie mi możliwość bycia misjonarką.

Siostra zakonna z Australii

Nie mogę pozostać obojętna

Wasza organizacja, która pomaga tylu ludziom – ofiarom zła, nienawiści i wojny – jest prawdziwym Bożym błogosławieństwem. W obliczu całego cierpienia tych umęczonych ludzi nie mogę pozostać obojętna. Już wcześniej zamierzałam Wam złożyć ofiarę, aby choć trochę złagodzić ich cierpienie – teraz wreszcie przesyłam Wam 100 euro.

Ofiarodawczyni z Portugalii

Podarunek chrzcielny

Moim prezentem chrzcielny jest niezmiennie Biblia Bóg przemawia do swoich dzieci. Postępuję jako diakon. To naprawdę wspaniały prezent.

Diakon z Niemiec

Oddanie, miłość i troska

Jako ludzie, którym Pan Bóg pobłogosławił, stale łączymy się z Wami duchowo z wdzięcznością ze wszystkie modlitwy i wspaniałą pracę, którą w tych trudnych czasach wykonujecie z takim oddaniem, miłością i troską na rzecz naszych potrzebujących braci i siostr.

Czytelniczka z Belgii

Pomoc Kościołowi w Potrzebie
ul. Wiertnicza 142, 02-952 Warszawa
tel./fax: 22 / 845 17 09

e-mail: info@pkwp.org, www.pkwp.org

ING Bank Śląski 31 1050 1025 1000 0022 8674 7759
PKO BP S.A. 87 1020 1068 0000 1402 0096 8990

Redakcja: Pomoc Kościołowi w Potrzebie

Wydawca odpowiedzialny: Kirche in Not/Ostpriesterhilfe,

Postfach 1209, D-61452 Königstein

– Wydrukowano w Polsce

– De licentia competentis auctoritatis ecclesiasticae

<http://www.kirche-in-not.org>

Prosimy o przekazywanie Biuletynu po przeczytaniu przyjaciołom, sąsiadom, proboszczowi parafii. Teksty w nim opublikowane można umieszczać w gazetce oraz wystawce parafialnej. Prosimy o przesyłanie nam adresów osób zainteresowanych naszą działalnością.